

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhastós példány egy sor hirdetésre 15 fill. Többszörös hirdetésért jutni jóssabb. Nyitány: minden sor 20 fill.

Az Eperjesi Széchenyi-kör
s az Eperjesi Kereskedők és Keresk-ifjak Egyletének
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Fő-utca 59. szám, Kösch Árpád könyvnyomtató-intézete.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények
valamint a hirdetési díjak is.

A kártya.

A közérdek megóvása céljából elmulasztatlan kötelességet kell teljesítenünk, a mikor a nyilvánosságunk ezen az útván is reámutatunk arra a — megdöbbentő mérvet öltött, bár tiltott — szerencsejáték-üzelmekre, mely az utóbbi időben városunkban is oly bőségesen szedi áldozatait.

Nem titok többé s így nem is teszünk leleplezéseket, a mikor sajnálattal említjük fel, hogy családok pusztulásait, szép reményeknek szármalmat keltő meghiúsulásait kell látnunk egyre-másra a miatt, hogy a társadalomnak más, kisebb kérdésekben oly kérielhetetlen ítélete, valamint a közérdeket képviselni s övni hivatott közhatalom ereje nem képes megoltalmazni az egyéni gyengeséget a féktelen szenvedélyeknek romboló hatásával szemben.

Itt az ideje, hogy úgy városunknak józan ítéletű társadalmá, komoly célokért komolyan élni tudó fiatalsága, mindenkéfelett pedig a tiltott szerencsejátékot megakadályozni s megbüntetni hivatott rendőrhatalmá erélyesen állást foglaljon a nagy arányokban s széles körben fellépett nyavalyával szemben. Mert nemcsak káros, de egy ilyen sok irányú nemes szellemi szórakoztatást nyújtani képes városban, mint Eperjes, egyenesen érthetetlen az, hogy a vagyoni, szellemi és testi épséget egyaránt veszélyeztető, a vagyoni képességet messze túlhaladó tiltott szerencsejáték-szenvedély állandósulhasson.

Eperjes város — szellemi magas nivójánál fogva — méltán volna nevezhető virágos kertnek, tele a szellemi élet pompázó kertjének fáival, virágaival, patakjaival, szikláival, kilátásaival, ha el nem lepné ezt a kertet az elvadult gaz, ha nem rontaná levegőjét a posvány.
Legyen tehát gondosabb kertész a társada-

lom, a szórakozási helyeknek megannyi tulajdonosa, valamint a rendőrség egyaránt!

Nem szólottunk eddig ehhez a kérdéshez, mert azt vártuk, hogy egy-két szomorú eset ki fogja józanítani még azokat is, a kik szenvedélyeiken részben fiatal koruk, részben tapasztalathiány miatt még nem tudtak uralkodni.

Várakozásunkban nemcsak hogy csalódtunk, de sőt újabban a tiltott szerencsejátéknak egy olyan megdöbbentő s ma már hivatalos eljárás tárgyát is képező esetével van dolgunk, a mely alkalmas arra is, hogy városunk, sőt vármegyénk határain túl is kompromittálja városunk évszázadokon át polgári erényekben gazdag s mindenütt elismerést keltő társadalmát.

Nem mende-mondák, hanem hivatalosan is eljárás tárgyát képező konkrét adatok közöltettek rendőrhatalmunkkal, a melyekben foglalt súlyos vádak a legerélyesebb eljárás megindítását s a jövőben a legéberebb ellenőrzést parancsolják.

A mennyiben és a kikre ezek a súlyos vádak bebizonyulnának, értvén itt különösen a nyilvános helyek tulajdonosait: a védtelenül álló családok, hozzátartozók s erkölcsi érületében romlatlan társadalmunk joggal elvárja — s hiszszük, hogy ebben csalódnai nem fog — miszerint a kihágási törvény legsúlyosabb rendelkezései nyerjenek alkalmazást.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A Széchenyi-kör könyvtárát Gömör János könyvtáros már átvette s most a forgalomnak újra átadható. Kivenni d. u. 5 és 6 óra között lehet.

A F. M. K. E. kéréssel járul a belügyminisztériumhoz, hogy az *Altdeutscher Verband*-nak Magyarország német- és szász lakta vidékeire tervezett útját tiltsa be. Csatlakozásra hívta a magyarországi kultúregyesülete-

ket s köztük a Széchenyi-kört is Körünk a felhívásnak eleget tett s a F. M. K. E. kérvényét aláírta.

Az Eperjesi Széchenyi-kör Évkönyve — melyet az 1901-ik esztendőre dr. Horvath Ödön kir. tanácsos, a Körnek volt titkára szerkeszt, — most van sajtó alatt s közelebb fog megjelenni. Az Évkönyv ebben az évben is változatos tartalmú lesz Magában fogja foglalni dr. Körösy Györgynek és Kubányi Belának pályanyertes, valamint Kerekes Pálnak megdicsért pályaműveit, ezenkívül egy meleg megemlékezést dr. Meliorisz Bélaról, a Körnek korán elhunyt ifjú tisztviselőjéről. Ezután a szokásos hivatalos rész fog következni, melynek végén — függelékül — az elmúlt év alatt a könyvtár számára szerzett új művek jegyzéke pótlólag közölve lesz. Az Évkönyvet a Kör minden rendes-tagja megkapja.

HIREK.

* Április 11. A magyar alkotmány fejlődésének történetébe alig van korszakalkotóbb mozzanat, mint az 1848-iki törvényeknek megalkotása. Ezek a törvények pedig csakis attól a pillanattól kezdve képezhették a magyar államnak kijelentett akaratát, a mikor azokat, ősi alkotmányunk értelmében, a király szentesítette. Ez a nap 1848. április 11-ike volt. Államjogunknak s még inkább ezeréves államéletünk történetének ismerői előtt felesleges az 1848-iki törvények szentesítésének mérhetlen fontosságáról beszélnünk. Nagyon jól tudják ők azt, hogy mily drága kincsét képezné nemzetünknek s mennyire becsülni, ünnepelni tudnók, ha évszázadok előtti alkotmányreformjaink története, teszem fel a király hatalmának a nemzet részéről választott tanácsosok által való korlátozását célzó sok század előtti fontos törvényeink megalkotása, bebizonyíthatósága, nem vészett volna el az ezeréves feledés homályában! A magyar művelt társadalom túlnyomó része azonban mélyrehatóbb vizsgálódás-

AZ «EPERJESI LAPOK» TÁRCZÁJA.

Eljegyzés után.

— Elbeszélés. —

Írta: Csengey Gusztáv.

(Folyt.)

IV.

A Szemering-házaspár zajos örömmel fogadta a vőlegény vendéget, bár a hangos üdvözlésbe egy kis szemrehányás is vegyült, hogy ily sokáig váratott magára.

— Hja, — menté magát Aladár, — új pályára léptem s olyan pályára, a miből legkisebb hajlandóságot sem éreztem; bele kellett tanulnom s egy kissé meghasonlott kedélyemet is lecsillapítanom.

Aladár mentségét nagyon természetesnek találták; az, a ki tudománygyal foglalkozott, nem könnyen alakul át üzletemberré.

— Lollí, Lollí — kiáltott be a mellékszobába a mama — jer csak! ki van itt?

Mikor Lollí a hívásra belépett s meglátta Aladárt, kissé megdöbbent s arca a szokottól is fehérebb lett, pedig a lányok ilyenkor el szoktak piálni; furcsa hát, ugy-e bár, hogy Lollí elhálványult! — De mondjuk, hogy ilyen volt a természete. Lám, hiszen nyájas mosolylyal nyújtja kezét Aladárnak s ezzel a mosolylyal ki ne tartaná elragadónak ezt a szép leányt? A hangja is olyan lágy, olyan édes, mikor üdvözlí:

— Isten hozott, kedves Aladár! — Igazán vártanul, de kedvesen leptél meg bennünket.

Aladár is olyan csendes mosolygó nyugalommal fogadta a nyújtott kezét s szemébe nézve a leánynak, bizalmasan kérdé:

— És hogy érzed magad, kedves Lollí?

— Elég jól. És te?

— Óh én nagyon jól. De hát lehet-e valakinek jól nem éreznie magát a te közelében!

És olyan mosolygó nyílt tekintettel nézett a leány szemébe! Ebben a tekintetben volt valami lappangó jókedv, a mit a leány kiérezett belőle. Csodálkozva nézett rá:

— Udvarolni akarsz nekem, Aladár!

— Óh dehogy? — Egészen más a szándékom.

De elébb megkérdem a mamát, engednek-e nekünk egy órácskát, hogy bizalmasan elcséveghessünk.

— Hogyne, kedves Aladár! — szólt közbe Szemeringné — hisz ez természetes; nektek sok megbeszélni valótok van. Az egész délelőtt a tietek, délig magatokra hagyunk. De el ne feledjétek megbeszélni az eljegyzési jelentést, mert már ideje kinyomatni No csak beszéljessetek. Foglalj helyet kedves Aladár!

— Ide, szembe Lollival, ha megengeded, kedves Lollí.

— Kérlek!

A szülők elvonultak. Most egy kis szünet állt be, miközben Aladár mosolyogva szemlélte jegyesét. Ez feltűnt a leánynak. Valami nyugtalan érzés támadt föl benne, maga sem tudta miért? Kezdetét felni ettől a jelenettől de át akart esni rajta s hirtelen így szólt:

— Miért nézel rám ilyen különösen?

— Különösen? Hónapok óta nem láttalak már, mért

volna hát különös, ha most nélek? — Aztán nem vagy-e te ahhoz elég szép, hogy gyönyörködjem benned?

Lollí boszúsán ránczolta össze homlokát!

— Kérlek, Aladár, ne udvarolj nekem, a mi helyzetünkben ez nagyon ízetlen!

— Csakugyan? — Úgy látszik, nem tudom eltalálni a hangulatodat, pedig szeretném. Kérdezek hát valamint, ezzel talán jobban eltalálom. Mondd csak, kedves Lollí, mióta jeggyűrűnket kicseréltük, viselted az enyémet?

Lollí összeresztte Egyszerre tűzláng lett az arca. Csakugyan — a jeggyűrű nem volt az újján. De most észrevett valamit, a pirosság elmúlt arczáról s nyugodtan felelé:

— Nem viseltem; addig, míg az eljegyzést ki nem hirdetjük, nem is viselem, és úgy látom, te éppen így fogtad fel a dolgot, mert te sem viseled.

— Azaz, hogy nem egészen így van, mert én viseltem, csak tegnap húztam le.

Lollí megdöbbenve nézett rá:

— Lehúztad? — Miért, ha már viselted?

— Bohóság! Meg akartam tudni, mit szólasz hozzá, ha nem látod az újjamon Mondd csak, mit szóltál volna, ha csakugyan viseléd?

És mosolygott jókedvűen.

Lollí, ki eddig idgesen mozgott a karszékben, most egyszerre egyenesre ült, s hideg hangon, majdnem keményen kérdé:

tárgyává nem teszi a történet nagy eseményeit, megelégszik azzal, ha a történelem magasztosságban felülmulhatatlan eseményeinek hazafiúi lelkesedéssel áldozik, de nem kutatja, hogy a nemzeti nagy tettekben kitörő akarat milyen eredményeket szült az alkotmányos jogok terén, a mi pedig egy szabadságszerető s ezeréves történeti alkotmányával dicsekedhető nemzetre szintén nem lehet közömbös. Nemzeti nagy hőstetteink, másfelől a magyar corpus jurisban a modern magyar állam alapjait megvető jogi alkotások nemcsak hogy nincsenek egymással ellentétben, de sőt kiegészítik egymást, még világosabban szólva: nemzeti nagy hőstetteink rendszerint az *okok*, az ezeket kísérő s közéletünknek állandó érvényű új rendjét megállapító jogi alkotások pedig az *okozatok*. Mert az élet maga diktálja a törvényhozónak, hogy mit kell tennie s józan törvényhozó nem is tehet mást, mint a mit a nemzet élete már eléggé szemmeláthatólag megérlelt. A márciusi napok meggyőzően igazolták, hogy a magyar nemzet közvéleménye az 1825-iki országgyűléstől kezdve érlelődő reformokat kívánja s bölcs törvényhozó testületünk s a király, mint a jogalkotásnak alkotmányos szervei, siettek eleget tenni a nemzeti közvélemény kívánságának. Hogy a végrehajtó hatalom birtokosa nem sokkal ezután megátolta az 1848. április 11-ikén szentesített törvényeknek érvényesülését, ez nemcsak hogy nem von le semmit 1848. április 11-ikének, mint az 1848-iki korszakalkotó törvények szentesítése napjának, nagy jelentőségéből, de sőt egyenesen arra kell hogy buzdítsa a nemzetet, hogy évről-évre felhangzó lelkes ünnepléssel fejezze ki azt, miszerint nemzet és király által hozott törvény szent, egyoldalúan megölhetetlen.

* **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter *Herczeg Károly* pénzügyőri főbiztos Eperjesre pénzügyőri felügyelővé nevezte ki.

* **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter *Krayssell Miklós* eperjesi kir. törvényszéki joggyakornokot a rimaszombati kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

* **Halálozás.** *Andrzej József* eperjesi kir. kath. főgimn. VI. oszt. tanuló április 3-ikán a szülei otthonában, Bártfaujfalun, lassú sorvadás után jobblétre szenderült. Osztálytársai nevében 16 tagú küldöttség gyönyörű koszorút vitt a jeles tehetségekkel megáldott, ernyedetlen szorgalmú és kedvelt társ koporsójára; Juhász János VI. o. tan. pedig búcsúzó-beszédet tartott. A bártfai gimn. küldöttsége is a növendékek nevében szép koszorút helyezett koporsójára és az eperjesiekkel kart képezve, gyászdalokat énekelt a temetésizertartás alatt.

* **Temetés.** Nagy részvét mellett temették el Tolesván vasárnap, április 6-ikán délután *Görgey Sándort*. Ott

volt a temetésen nagy számban Zemplén- és Sárosvármegyék úri közönsége. A szertartást Varga Márton tokaji ág. ev. lelkész végezte.

* **A vármegye központi választmánya** a képviselőválasztók 1903-ik évi ideiglenes névjegyzékeinek az összeíró küldöttségek munkálatai alapján való összeállítására czéljából f. évi április hó 15-ikén d. e. 11 órakor a vármegyeháza kistermében ülés fog tartatni.

* **Az Eperjesi Társadalmi Egylet** igazgatóválasztmánya ápr. hó 10-ikén *Kubinyi Albert* elnökle alatt tartott gyűlésében az Eperjestől eltávozott Mattyasovszky György helyére — ki választm. tagja s egyúttal az egylet jegyzője is volt — választm. tagul Gombos Alajos legtöbb szavazattal birt póttagot hívta be s a jegyzői állásra egyhangulag *Balpatay Imre* dr-t választotta meg. Örömmel vette tudomásul a pénztáros abbéli jelentését, hogy a javult viszonyok folytán már 200 kor. lett törlesztve ez évben a kölcsönből. Végül még három új tag vétetett fel az egyletbe.

* **A Magyar Szent Korona Országai Vöröskereszt-Egyletének** sárosvármegyei választmánya április 6-ikán tartotta gyűlését *Tahy József* és dr. *Bárdossy Jenő* főispán elnökle alatt. A népes gyűlés az egyleti központtól kapott leiratot tárgyalta, a mely meleg szavakkal üdvözi az egyleti élet terén újabban megindult örvendetes mozgalmat a vármegyében s arról biztosít, hogy ezt mindenkor a légteljesebb jóindulattal fogja támogatni. Tárgyalták azután a vármegyei volt fiók-egyesületek pénztári maradványainak ügyét s ezeknek, a mennyiben még a központhoz be nem folytak volna, beszolgáltatásának kieszközölését mondták ki, egyszerűsített elhatározván azt is, hogy akciózt indítanak a vármegye területén megszűnt fiók-egyesületek új életre-keltésére nézve. A vármegyei választmánynak pénztárosi teendőit szintén *Kösch Árpád* volt szives elvállalni, a ki a maga nemes szívével már eddig is oly számos egyesületnek terhes pénztárosi teendőit viszi a legpéldásabb buzgalommal és lelkiismeretességgel. A gyűlés az elnököt zajosán megéljenzte.

* **Városi közgyűlés.** *Vártfa* sz. kir. város képviselő-testülete április hó 3-ikán rendkívüli közgyűlést tartott. A zabavai kertterület eladása ügyében Gmitter Ádám pót-ajánlata folytán újabb nyilvános árverést rendeltek el. A közgyűlés tudomásul vette a pénztárvizsgáló-bizottságnak jelentését, mely szerint a pénztárt rendben találták. Mellőzte a közgyűlés Szentos város árvaszékének feljelenése folytán Németh László városi tanácsnok ellen a fegyelmi vizsgálat megindítását, miután arra elegendő ok nem forog fenn, s egészsége helyreállítása szempontjából neki hat heti szabadságot engedélyezett. A vadászati jog bérleti ügyében április 15-ikére nyilvános árverést tűztek ki.

* **Dr. Berzevicy Albert művészettörténeti előadása.** Vármegyénk kiváló fia s hazánk közművelődésének egyik legképzettebb és legielkesebb munkása és vezetője: dr. *Berzevicy Albert* v. b. t. tanácsos, április hó 5-ikén, egy nagy hatást gyakorló s a hírlapok útján az egész hazában emlegetett, fényes sikerű előadást tartott a fővárosban, az Országos Iparművészeti Múzeumban, *«A cinquecento olasz iparművészetéről»*. Az előadás — mely a főváros művelt s a művészet iránt érdeklődéssel bíró társadalmának színet-javát óriási számban gyűjtötte össze az Iparművészeti Múzeum fé-

nyes termeibe — ismét csak a legékebben szóló bizonyítéka volt annak a csaknem csodálatot keltő, széleskörű és biztos tudásnak, annak az éles és határozott megítélési képességnek, a melyvel vármegyénknek e kiváló fia a művelődéstörténelemben — s különösen az általa oly méltán és oly bensőleg szeretett olasz művészet-történelemben — bír s a melynek eddigi, — minden egyes esetben fényes sikert és diadalt jelentő, — nagybecsű műveiben is annyi tanújelét adta. Örömmel veszünk tudomást erről a nagy sikeréről mi is, a kik egyre fokozódó büszkeséggel nevezzük őt a mienknek, s egy fővárosi lap nyomán itt adjuk a szép előadásnak rövid eszmemenetét: Előadó időszereinek tartja az olasz renaissance iparművészeti viszonyainak fejtegetését, mert a mai kornak az az egészséges iránya, mely minél több művészi elemet igyekszik az iparba bevinni s a művészet és iparművészet közti válaszfalakat lebontani törekszik, abból a korból meríthet meg legtöbb buzdítást és tanulságot. Ezúttal csak a Cinquecentóról szól s a külön fejlődés menetét feltüntetve Velenczét mellőzi. Akkor a művészet és élet egymást kölcsönösen áthatották s feltételezték, a művészek foglalkozása sok tekintetben ipari, az iparosoké művészi jellegű volt. Még a Cinquecento legnagyobb művészei is sűrűn foglalkoztak a díszítő-ipar feladataival s a maguk legsajátabb foglalkozása körében sem választották el a mesterszerű részt a tulajdokaépítő alkotó munkától. Viszont az ipar is majdnem kizárólag kézimunkából állván, alkalmasabb volt a művészi elemek felvételére. De így a tiszta művészetekre, mint a művészi iparra legtermékenyítőbben hatott az olasz társadalom rendkívüli művészet-szükséglete. Az olaszok élete minden mozzanatában szinte szomjúhozta a művészetet, azért oly gazdag festői vonásokban. A fejedelmi mecénások nemcsak hiúságból, de igazi lelki szükséglettől környezték magukat a művészet remekeivel s minden nagyobb művészeti esemény az egész népre nézve ünnep jelentőségével bírt. A nagyok és hatalmasok saját hajlamukból, de azért is, mert a nép követelte ezt tőlük, izléses minden ízében, szép pompakifejtésre igyekeztek. A kort és a nemzetet jellemezte a formákban és színekben való gyönyörködés. Az ünnepélyes menetek, jelmezes felvonulások, látványosság egymást érték, a legnagyobb művészek eszméi szerint foglalkoztatva a művészi ipart; még nagyobb lendületet adott ennek a mindennapi élet finomultsága, a lakásberendezés kényelme és díze, az öltözködés választékos fényűzése. A modern kor komfort igényeit és az észszerű és izléses fényűzés tárgyát legelőször a XVI. századbeli olaszoknál látjuk kifejlődni. Az előadó ezután sorra veszi a díszítő művészetek és művészi ipar különböző nemzeit, mindegyiknek jellemző sajátosságait kiemelve s haladását vagy megállapodását is a megelőző kor, a quattro centóhoz képest. Szólott a dekoratív építészetéről, különösen a villákkal és palotákkal összefüggő kertalkításokról. A dekoratív festészet példája gyanánt főleg a Rafael Loggiáinak ornamentikáját emelte ki. Ismertette a reprodukív művészetek állását, Dürer hatását az olaszokra és Marcantio metszetét. Az üvegfestészetéről szólva, áttért a keramiára és az üvegiparra, jellemezte a Faenza után nevezett fayence-ipart s gubbioi mesterek fémfényű lusztráját, melynek megújítását Wartha Vinczének köszönhetjük. Utalt a szövőipar, hímzés, stíjtásfonás és csipkeverés viszonyaira is. A dekoratív

— Aladár, te benned lappang valami. Mit akarsz velem? Ki velem!

Aladár most nyugodt komolysággal nézett szemeközé: — No látod, mennyire fölizgat téged már a gondolata is annak, hogy én bennem valami lappang; hátha én ezt egy egész életen át érezném, sejténém felőled?

Lolli ijedten bámult rá:

— Felőlem?

— Úgy van! — Nem jobb-e hát, ha most, mikor még nem késő, egészen őszintén fölvetjük azt a kérdést: vajjon szeretjük mi egymást?

Lolli haragosan húzta össze szemöldeit:

— Hát ha ezt nem tudtad, miért váltottál velem jégvet?

— Ez nem volt őszinte beszéd, kedves Lolli. Én sokkal őszintébb leszek Lásd, én még nem szerettem soha, nem találkoztam olyan leánnyal, a ki bennem erősebb érzelmeket tudott volna ébreszteni. Téged régóta ismerlek; szerelmet ugyan nem éreztem irántad soha, újabban sem, hogy hosszú idő múlva újra összejöttünk; de minthogy szülőink óhajtották ezt a frigyet, hát azt gondoltam, talán nem leszünk boldogtalanok. De egészen más volt a te helyzeted, ki már szerettél.

Lolli erre a szóra összerendült.

— Te tudod? — kérde halkan.

— Megtudtam. Nos te mást szerettél s azzal, hogy mégis nekem nyújtottad kezdetet, összetörted szívedet annak, a ki téged igazán híven, kitartóan szeretett.

— Lolli egész testében remegve, keserűen suttogá:

— Óh — mit tudod te, mennyit szenvedtem!

Zokogva borult karszéke támlájára.

— Nem kellett volna szenvedned, hanem bátran kitartanod. Hisz te nem szorulsz senki vagyonára, nem vagy olyan gyámoltalan teremtés, mint azok, a kiket pénzért, vagyonért áldozatul dobnak oda. Neked őszintén oda kellett volna állnod elélem, így szólva: kedves Aladár, én nem lehetek a te feleséged, mert hűséget fogadtam annak, a kit szeretek, a ki értem dolgozott, értem fáradozott. Engem ez a vallomás nem sebzett volna meg, mert hisz én téged szerelmemmel úgy sem szerettelek s te azt nagyon jól láthattad rajtam, de szerettelek annyira, hogy igaz, hű barátod legyek, a milyen igaz hű barátja vagyok annak, a ki téged szerelmemmel szeret.

Lolli összerendülve kapta föl fejét:

— Tőle tudtad meg?

— Nem, kedves Lolli, neki sejtelve sincs arról, hogy én már ismerem szíve titkát; de megtudtam attól a leánnyal, aki megismertette velem a szerelmet és az a leány, az én kedves kis lánykám éppen testvére annak, a kit hiszem, még most is szeretsz Borzadok, ha rá gondolok, hogy ez a kis lány megtudhatta volna, hogy éppen én álltam közöttek. Lásd, te is összeborzadsz erre.

Lolli csakugyan megborzadva hajította le fejét.

— Ezt a frigyet nem szabad lett volna megkötnöd velem. Ha nekem szégyeltem bevallani szerelmedet, anyádnak mindenesetre meg kellett volna mondanod, hogy tudassa velem.

Lolli hirtelen fölemelte fejét s nyíltan nézett Aladár szemébe:

— Ez a vád legalább nem érhet, Aladár, mert anyámnak bevallottam, de irgalmat nem találtam nála. A szerelmet ő bolondságnak tartja, mert ő sem ment férjhez szerelemből, mégis nagyon jól éltek apámmal. Ez volt az ő vigasztalása számomra. Szigorúan rám parancsolt, hogy Benczét el kell felednem és soha senkinek egy szót se szóljak arról az eltemetett érzelemről.

— Úgy? De remélem, ez az érzelem még nincs eltemetve.

A leány felsóhajtott:

— Mit használ, ha feltámad? — Lehetek-e én boldog valaha?

— Legyen hited és bízzál bennem. Adjunk kezdet egymásnak, kedves barátném, hogy egymás boldogságát törekszünk felépíteni! — A te boldogságod az én boldogságom is, mert az én kis leánykám elé csak úgy léphetek szerelemmel, ha bátja szerelmét visszaadom nekik. Fogadást tettem magamban erre, és Istenemre, mindent elkövetek, hogy ez sikerüljön!

Lolli megdicsőülve mosolygott fel reá:

— Óh Aladár — milyen nemes vagy te! — De Istenem, már jegyesek vagyunk.

— Semmi az, mindjárt vége lesz. Add ide csak jeggyűrűdet.

— Szobámban van.

— Menjünk hát oda, ott háborítlanabban végezhetünk.

Lolli bevezette szobájába Aladárt, ott íróasztala

szobrázat
tért a bera
ságra, kien
ság melle
nemely a
maszkim
éremverés
rátért az
kedvence
át a leg
és Cellini
képpen
mely non
viszony
képét ad
fel, a me
* Va
volt már
nagyszer
vármegye
közfigyel
felelő he
iránt leen
galmazat
rom. kat
lesz stils
nak nagy
szép és
megyei n
másunk
illetve át
m. kir. n
volt és
készség
a mostar
nak —
tárgyalás
Berzevicy
fejtegetés
niszterne
sz. kir. v
delmezés
leendő
tudjuk az
ez a felel
értesülte
hogy el
a lehető
részletre
hoz szül
nemkülö
megbízat
súlyosab
keressen
kétséget,
műépítés
azonnal
építésne
inkább
az orszá
javadal
ben, az
tényleg
pedig k

fiókjába
Aladár

—
írd le

Lolli
követke

* K
En

rokono
neki, h

valaha,
adtam

intéztél
a frigy

legjobb
hű ba

nagyo
lóm B

Téged

—
— így

frigy
E

Le

—
—

en szóló bizonyít-
keltő, széleskörű
határozott meg-
vénnek e kiváló
önösen az általa
olasz művészet-
digi, — minden
elentő, — nagy-
adta. Örömmel
ról mi is, a kik
öt a miénknek,
szép előadásnak
ek tartja az olasz
fejtegetését, mert
nya, mely minél
rba bevinni s a
alakak lebontani
g legtöbb buzdí-
quecentóról szól
nenczét mellőzi.
kölcsonösen át-
fogalkozása sok
jellegű volt. Még
is sűrűn foglal-
aguk legsajátabb
el a mesterség-
nikától. Viszont
kából állván, al-
ételére. De így a
arra legterméke-
dkívüli művészet-
mozanataiban
oly gazdag festői
nemcsak hiúság
vezették magukat
gyobb művészeti
ep jelentőségével
hajlamukból, de
lők, izléses min-
ekeztek. A kort
an és színekben
menetek, jelmezes
ék, a legnagyobb
a művészi ipart;
ek a mindennapi
ényelme és díszé.
A modern kor
izléses fényűzés
blaszoknál látjuk
zi a díszítő művé-
meit, mindegyik-
haladását vagy
quattro centóhoz
tről, különösen a
kentalakításokról.
nt főleg a Rafael
ki. Ismertette a
r hatását az ola-
z üvegfestészet
giparra, jellemezte
s gubbicó meste-
gújítását Wartha
zovóipar, hímzés,
a is. A dekoratív

ltan nézett Ala-
et, Aladár, mert
em találtam nála.
mert ő sem ment
l éltek apámmal.
a. Szigorúan rám
nem és soha sen-
metett érelemlől.
zelem még nincs
— Lehetek-e én
m. Adjunk kezét
egymás boldogsá-
oldogságod az én
kám elé csak úgy
elmét visszaadom
erre, és Istenemre,
on!
el reá:
vagy te! — De
sz. Add ide csak
bbul végezhetünk
rt, ott írásztala

szobrászat, a mozaik és Pietradura jellemzése után rá-
tért a berakott famunkára, a faragásra és műasztalo-
ságra, kiemelve annak legkiválóbb példáit. A műlakato-
ság mellett a fegyveripar is virágzott, a fegyverzetek
néhány alkatrésze igazi műrenek számba ment da-
maszkimirozott és incrustált díszével. Méltatva még az
éremverést, pénzverést és gemmák készítését, végül
rátért az ötvösségre, mely a cinquecentónak úgyszólván
kedvenc iparművészete volt s az egész renaissanceon
át a legnagyobb tekintélynek örvendett; Caradossa
és Cellini versengő iskoláinak ismertetése után befejezés-
képpen Benvenuto Cellini híres önéletrajzát méltatta,
mely nemcsak az ötvösmesterség és szobrászat akkori
viszonyait világítja meg, de az egész kornak életteljes
képét adja s szintén azt a bűvös kölcsönhatást tünteti
fel, a mely ama kor s művészete között létezett.

* **Vármegyénk két kiváló műemléke.** Többször
volt már szó lapunkban is arról, hogy a bártfai dómnak
nagyszerűen sikerült fényes újjáépítése után most már
vármegyénk további két kiváló műemléke hívja fel a
közfigyelmet s fogja igényelni azt, hogy azoknak meg-
felelő helyreállításáról gondoskodjunk, illetve az ez
iránt leendő gondoskodást a felettes hatóságoknál szor-
galmazzuk. Az egyik ilyen műemlékünk az *eperjesi*
rom. kath. székesegyház, a melynek elsősorban tornya
lesz stilszerűen helyreállítandó, — a másik Bártfa városá-
nak nagyhírű városháza, a mely, az újabban felmerült
szép és életrevaló terv szerint, egy létesítendő vár-
megyei múzeum céljaira lenne átalakítandó. Van tudom-
ásunk arról, hogy az említett műemlékek újjáépítése,
illetve átalakítása tekintetében a vallás- s közoktatásügyi
m. kir. minisztériumban a legteljesebb mértékben meg-
volt és meg van mostan is a jóakarát, sőt az áldozat-
készség is, s különösen meg van ez azóta, a mióta erre
a mostan szőnyegen levő országos költségelőirányzat-
nak — a képviselőház pénzügyi bizottságában történt
tárgyalása alkalmával, — vármegyénk kiváló fia: dr.
Berzeviczy Albert, városunk díszpolgára, — szakszerű
fejtegetések alapján, a legmelegebben felhívta a mi-
niszternek a figyelmét. Tudjuk, hogy Eperjes és Bártfa
sz. kir. városok részéről némi félreértésen alapuló kése-
delmezés is merült fel az újjáépítéssel járó kiadásokhoz
leendő hozzájárulásra adandó felelet tekintetében, de
tudjuk azt is, hogy a minisztérium újból felhívása folytán
ez a felelet immáron megadatott. Mostan, illetékes helyről
értesülünk a legnagyobb örömmel és elismeréssel arról,
hogy elsősorban városunk toronyépítésének az ügye
a *lehető legkedvesebben áll s hogy Schulek Frigyes* a
részletrajzoknak kidolgozásával, valamint a helyreállítás-
hoz szükséges kő kikeresésével és megrendelésével,
nemkülönbön általában az előmunkálatok megtételével
megbízott. Sajnos e tekintetben az, hogy *Schulek*
súlyosabb rosszullete kényszeríti arra, hogy Lussinban
keressen erősödést és üdülést, azonban nem szenved
kétséget, hogy az annyira kitünő és igazán genialis
műépítész, mihelyest ezt egészségi állapota megengedi,
azonnal megtesz majd mindent az elhatározott újjá-
építésnek keresztülvitele tekintetében, a mi annyival
inkább bizonyosnak látszik, mivel — úgy hisszük —
az országos műemlékek fentartására szánt mult évi
javadalomból, e már említett elhatározás következté-
ben, az eperjesi torony restaurálására jutó maradvány
tényleg lekötöttet és így rendelkezésre áll. Mindezt
pedig különösen annak kiemelésével adjuk hírül, hogy

fiókjából egy arany karikagyűrűt vett elő s átadta
Aladárnak, ki azt zsebébe dugva, így szólt:

— Új le írásztalodhoz, végy elő levélpapírost és
írd le azt, a mit diktálok.

Lolli odaült a papiros elé s írta, a mit Aladár a
következőképen mondott tollába:

«Kedves Sárkám!

Engedd meg, hogy így szólítsalak. Hisz mi úgyis
rokonok leszünk, ha bátyád megbocsát. Mondd meg
neki, hogy szeretem most is s most még jobban, mint
valaha, mert már szenvedtem érte. A jegygyűrűt vi-
szadtam annak, a kitől kaptam. Négyszem közt simán
intéztük el a dolgot. Most már vége a jegynek s vele
a frigynek is. A többit Aladár bízta, a ki bátyád
legjobb barátja. Beszöld meg, mert nincs több olyan
hű barátunk. Ő majd elintézi ügyünket a szülőkkel,
addig halgatnunk kell róla. Nemsokára meglátlak, mert
nagyon óhajtom, hogy megismerjük egymást. Üdvöz-
löm Benczét, s ha még szeret egy kissé, gondoljon reám.
Téged pedig szívből üdvözöl s ismeretlenül is ölel.

Szemerling Lolli.»

— Tedd borítékba — szól mosolyogva Aladár,
— így! — A két gyűrűt majd beolvasztatom, hogy a
frigynek nyoma se maradjon.

E közben a levelet lezárta s eltette kabátja zsebébe.
Lolli aggódva nézett rá:

— De már most mi lesz, Aladár!?

— Hát kedves Lolli, először is egy kedélyes ebéd,

ezúton is legmelegebb hálánkat és elismerésünket tol-
mácsoljuk dr. *Berzeviczy Albert* v. b. t. t.-al szemben, a
kinek irántunk ez ügyben is tanúsított kegyes jóindulata
és érdeklődése volt az, a mely ezt a fontos ügyet
újabban ismét szőnyegre hozta s a kinek eléggé meg-
sem hálálható jóindulata és támogatása kétségtelenül
a legnagyobb s legjelentékenyebb biztosíték arra nézve,
hogy ez az ügy, a lehető rövid idő alatt, reményeink-
nek és óhajtasainknak megfelelően intéztessek el. Jó előre
tudjuk, hogy ezen a téren is minden sikert és minden ked-
vező eredményt legelső sorban önekifogunk köszönhetni.

* **Új könyv.** Dr. *Horváth Ödön* kir. tanácsos, koll.
jogakad. dékán a jogi szakoktatás körébe vágó eddigi
nagy irodalmi munkásságát legutóbb egy igen becses,
különösen a jogi oktatásügy küszöbön levő reformja
szempontjából nagyjelentőségű mű megírásával gazda-
gította. A 95 lapra terjedő s különösen az eperjesi
koll. jogakadémiának országos tanügyi, felekezeti, *vár-
megyei* és *városi* szempontból való fontosságát is meg-
győzően eszetelő értékes munka «Az egységes jogi
államvizsgálat kérdéséhez» cím alatt a jogi állam-
vizsgálatok újjászervezése ügyében kelt két emlékiratot
foglalja magában. Tekintettel írójának a hazai jogi-
oktatási irodalomban eddig is kifejtett s egyedül álló
szakképzett beható munkásságára, hivatva van ez az
új mű arra, hogy a jogi államvizsgálatok és jogi-oktatás
jelenleg folyamatban levő újjászervezésénél államkormá-
nyunk is kiindulási pontul tekintse.

* **A vármegyei pénztárak államosítása.** Széll
Kálmán belügyminiszter leiratban értesítette az összes
vármegyei alispáni hivatalokat, hogy a megyei gyám-
és házi-pénztárakat, valamint a számvéveségeket a tör-
vény rendelkezésének megfelelően, 1903. január 1-jétől
a kir. pénzügyigazgatóságokhoz osztja be.

* **Hídvizsgálatok.** *Hartig Sándor* keresked.-ügyi
cz miniszter tanácsos e hó végén városunkba érkezik s
az államépítészeti hivatal vezetésének kíséretében meg-
vizsgálja az állami utakat, valamint a mult évi inség-
munkákat. Az eperjesi hidakat mint vámtárgyakat
április 8-ikán vizsgálta felül Dobiás Ede államépíté-
szeti hivatali főnök, Bretz Sándor városi építész- és
Magyar József főjegyzővel együtt. A szekesői és a löcsei-
úti hidak némileg rozoga állapotban találtak, miért is
azoknak helyreállítására a várost felhívták.

* **A Magyar Szent Korona Országainak Vörös-
kereszt-Egylete** május hó 5-ikén Budapesten országos
közgyűlést tart, melyre az összes vöröskereszt választmá-
nyokat és fiókegyleteket, valamint az egyesület t. tagjait
is ezennel meghívja. Az országos közgyűlés napirendje:
1. Határozathozatal az évi jelentés fölött. 2. A szám-
adások és vagyongkimutatás megvizsgálása és a felmentés
fölötti határozat. 3. A fiókegyletek által a központba
beszolgáltatandó hányad meghatározása. 4. A központi
választmány indítványainak megvitatása és határozat-
hozatal. 5. A központi választmányból kilépő tagok
helyett új választás. 6. Hat számvizsgáló megválasztása.
A központi választmány ez ügyben következő köriratot
intézte az összes fiókegyletekhez: «Tekintetes választ-
mány! Egyesületünk ezidei országos közgyűlését f. évi
május hó 5-ikén, hétfőn déli 12 órakor fogja a Buda-
pest székesfővárosi képviselőtestület közgyűlési termében
megtartani. Van szerencsénk az alapszabályok 31. §-ának
második bezdése értelmében a t. választmányt erről

majd egy még kedélyesebb vacsora nálatok, a mikor
egyelőre még mint jegyesek figurálunk. A többit majd
később intézem el. Addig halgatás!

— De hát az eljegyzési jelentés? már nagyon sür-
getik. Hogy bújjunk ki ez alól?

— Nagyon egyszerűen. Kiment a divatból. Leg-
újabban már nem az eljegyzést, hanem az esküvőt
szokás nyomtatott levélben hírlul adni. És ez okosabb
divat, a mint ezt a mi példánk is bizonyítja. És most
kedves ex-jegyesem, nyújtsd karodat, sétáljunk át a
szalomba, aztán — gyerünk ebédelni.

Lolli fölkapzaggott, olyan szívből, olyan igazán, a hogy
már régen nem tudott kacagni:

— Te Aladár, igazán, milyen derék az, hogy mi
nem szeretjük egymást! A lelkem olyan könnyű most,
hogy repülni szeretnék.

— Ezt lehetne hát negatív örömmek nevezni. Ha-
nem drága jegyesem, egy kissé halkabban is nyilatkoz-
hatnál, én sügva is meghallom.

— Óh még ma sokat fogunk sutogni egymással!

— És szívesen sutogsz velem?

— Óh nagyon szívesen, mióta tudom, hogy nem
szeretsz.

És kacagott boldogan. —

Nem is kell mondanom, hogy mind az ebéd, mind
a vacsora kitünően vidám és élénk volt.

(Folyt. köv.)

értésíteni és egyszersmind kérni, a közgyűlésen hogy
résztevők neveit velünk legkésőbb f. évi május 1-jéig
tudatni sziveskedjék. A mennyire ezt a terem nagy-
sága megengedi, a közgyűlésen az egyesület tagjait és
a jelentkező vendégeket szívesen látjuk, azonban a
megjelenők csakis belépő-jegygyel léphetnek a terembe,
melyek a központi irodában vehetők át. Egyéb tekintet-
ben szolgáljanak tájékozásul a meghívó kapcsán közze-
tett megjegyzések. Örömmel jelezük, hogy ő cs. és
kir. Fenségeik Mária Valéria főhercegnő, legfőbb védő-
asszony, és Lajos Győző főherceg, védnök-helyettes
úr méltóztattak a közgyűlésen való magas megjelenéső-
ket kilátásba helyezni. Hazafias üdvözléssel, Budapest.
1902. évi április hó 10-ikén. — az igazgatóság nevében:
gróf *Csekoties Endre* s. k., elnök; *Babarczi-Schwartz*
Otto tr. s. k., főmegbíztott és főgondnok.

* **Április 11-ikének megünneplése.** Az eperjesi
állami tanítónőképző-intézet tanártestülete ápr. 11-ikén
dél előtt 11 órakor az intézet tornatermében a követ-
kező igen szép műsorral s díszes közönség előtt lelkes
emlékünneplést rendezett: 1. «Vándor-dal» Gaal F.-től,
előadta az int. énekara. 2. «Mi a haza?» Irta Ábrányi
Emil, szavalta *Nagy Teréz* III. é. növendék. 3. «Menuet»
I. I. Paderewskytől, zongorán játszta *Tomeskö Stefánia*
úrhölgy. 4. Ünnepi beszéd. Tartotta *Beér Ferencz*, inté-
zeti tanár. 5. «Kurucz dalok» Greizinger I.-től, előadta
az intézet énekara. 6. «Petőfi emlékének.» Irta Móra
István, szavalta *Hirschbein Fáni* III. évez növendék.
7. «Hymnus» Erkel F.-től, előadta az intézet énekara.

* **Húsvéti táncmulatság.** Húsvét hétfőjén Girálton
az evang. gyámintézet javára — mint lapunk annak
idején jelezte is — kitünően sikerült táncmulatságot
tartottak. Az öntözködéstől felfrissült fiatalság nagy
hévvel áldozott Terpsichorának, nemkülönbön a kitűzött
nemes jótékony célnak, úgy, hogy csak a fényes
nappal vetett véget a pezsgő jókedv mellett lefolyt
táncszertélynek, mely úgy erkölcsi, mint anyagi tekintet-
ben kiválóan sikerült. A kiadások levonása után a
gyámintézeti alap javára 172 kor. 94 fill. tisztajövedelem
maradt, mely rendeltetésének adatott át. Jegyeiket meg-
váltották: Bánó Aladár, Desseffy Pál, dr. Horovitz
Arthur, Kakász Béla, Semsey Boldizsár, Stanczel Géza
10 koronával; Halmi Aladár, Kovács Kálmán, Proko-
povics István, Stucker István, Szakmáry Géza 4 koroná-
val; Osváth János 3 koronával; Bálint Jenő Baloghy
Farkas, Debrő Margit, Irinyi Csaba, Löblovits Izák,
Rády Antal 2 koronával. Feülíftettek: Berzeviczy Rezső,
Hoznek Lajos, Szekeress Dezső 6 koronát; Ardó Alfréd,
Peicz Kálmán 5 koronát; Bojársky Róbert, dr. Deme
Ferencz, Körtvélyessy Béla, Somoskeőy Aladár 4 koro-
nát; Jesztrebényi Gyula, Wollner Marczel 3 koronát
Hajsó Gusztáv, Koscs János, Pékár Pál, Reich Ödön,
Schréter Gusztáv, Sztripszky László, Wiener J. 2 koronát.

* **Vandalizmus.** Azt olvassuk egy lexikonban,
hogy ez a szó «vad rombolás, céltalan pusztítást» je-
lent, a mit a vandálok Róma városának múlkincsein el-
követtek, s a kiknek nevét ilyenformán a szájhagyom-
mány örökre megbélyegezte. Különbön, hogy mi a
vandalizmus, ezt nem kell minékünk a szótárból tanulni
meg. Csak vegyük magunknak azt a fáradságot, hogy
sétáljunk ki a Szent-László-hegy felé vezető úton (ha
ugyan azt a pestises bűzt, a melyet a Szent-László-
utczán végig futó nyílt árok terjeszt, el tudjuk tűrni)
s tekintsük meg azokat a különben oly szép fácskákat,
a melyekkel, — mint «Erzsébet-fasor»-ral, — gondos
kezek ültették be a hosszú utat. Ezek közül a szép
fiatal hárs- és gesztenyefák közül, a Tarczán keresztül
vezető hídig menve, április 10-ikén nem kevesebbet,
mint nyolczat találtunk teljesen kitörve és elpusztítva
s nem kevesebbet, mint huszonkilenczet találtunk eléggé
súlyosan megsérteve. A törések régebbi keletűek s való-
színűleg még a mult év őszéből erednek, de a sérülé-
sek a jelzett napon még egészen újak, frissek, be nem
hegedtek voltak s a — kifelé menve: — baloldalra eső
fasonon együgyyanazon kéztől eredőknek látszottak,
a mennyiben valami nem egészen éles eszköztől származ-
nak. Hiszszük, hogy az illetékes hatóság már előbb
is tudomással birt erről a vandalizmusról s arról nem-
csupán e sorok útján fog értesülni. Azt azonban ha-
tározottan szükségesnek tartjuk, hogy bármilyen úton
vesznek is az illetékesek tudomást erről az esetről,
szigorú vizsgálat alapján derítsék ki a tettest, vagy
tetteseket s ezeket az igazi *vandalokat* büntessék meg
érdemük szerint. Reméljük, hogy legközelebb hírt ad-
hatunk már a vizsgálat eredményéről is.

* **Az Eperjesi Torna- és Vívóegyesület köz-
gyűlése.** Április hó 6-ikán tartotta meg az *E. T. és*
V. E. hatodik rendes évi közgyűlését, melynek egyik
legfőbb feladata a *Szinyei Merse István* leköszönése
folytán üresedésbe került elnöki állás betöltése volt.
A közgyűlés — melyen a tagok nagy számmal vettek
részt — egyhangú lelkesedéssel *Uhlarik Mátyas* kir.

törvényszéki bírót, az egyesület eddigi buzgó alelnökét választotta meg erre az állásra, ki azt el is fogadta és rövid beszédben köszönte meg az egyesület tagjainak ezt a kitüntető bizalmat. A többi állások is betöltés alá kerültek. Alelnökök lettek: *Dobiás Ede* és *Csatáry Agost* dr. A titkári állásra, mivel *Pethe Ferencz* művezető, óriási elfoglaltságára való tekintettel, a titkári tiszt további viselésére hajlandó nem volt, a közgyűlés *Flórián Károly* dr. t választotta meg. Utóbbi azonban, utalva másirányú és sokoldalú teendőire, megköszönte a bizalmat, de az állást el nem fogadta. A közgyűlés kérésének engedve, *Pethe Ferencz* ezután is ellátja egyelőre a titkári teendőket. Pénztáros lett *Libay László*, művezető és szertáros *Pethe Ferencz*, ügyész *Balpataky Imre* dr., orvos *Horovits Imre* dr. A választmány tagjai: *Balpataky József*, *Barcs Jenő*, *Berzeviczy Elek*, *Dahlström Károly*, *Flórián Károly* dr., *Gregor Endre*, *Hanusovszky Imre*, *Lajosy Gyula*, *Richnavszky Oszkár*, *Weichhart Valdemár*. Póttagok: *Vogel Béla*, *Lukovits Aladár*, *Tahy József*, *Révész Gusztáv*. Divald Lajos. Számvizsgálók: *Holénia József* és *Vogel Béla*. A közgyűlés ezenfelül meghallgatta a választmányok jelentését az 1901-iki egyesületi évről, valamint a pénztári és számvizsgálói jelentést is. Ezek szerint az egyesület vagyona 2854 k. 18 f. Az 1901. évben 1393 k. 55 f.-nyi bevétel, ugyanannyi kiadással állott szemben. A tagok létszáma pedig: 114. Az 1902-iki költségvetés elfogadása után a közgyűlés az elnök indítványára elhatározta, hogy *Szinyei Merse István*, egykori elnökét s most tiszteleti-tagját, táviratilag üdvözi. Ezzel a közgyűlés véget ért.

* **Földmívelő-iskola Sárosvármegyében.** Vármegyénk gazdasági egyesülete már évek óta azon fáradozik, hogy a magas kormány vármegyénk területén egy a viszonyoknak megfelelő földmívelő-iskolát létesítsen. F. év január havában ismételt kérelmezte indokolt felterjesztésben a földmívelő-iskola létesítését, mely felterjesztésre *Darányi Ignác* földmívelésügyi m. kir. miniszter f. é. április 4-ikén kelt leiratával válaszolva, tudatja az egyesülettel, hogy a f. évi költségvetésben újabb földmívelő-iskola felállítására hitel ugyan nem áll rendelkezésére, minthogy azonban a Felvidék mezőgazdasági érdekeinek előmozdítása kiváló gondoskodásának tárgyát képezi, az egyesületnek Sárosvármegye területén létesítendő földmívelő-iskola felállítására iránt előterjesztett kérelmét beható tanulmány tárgyává fogja tétetni, melynek eredményéről az egyesületet annak idején értesíteni fogja.

* **Hídépítés Abosnál.** Az abosiaknak régi vágyuk fog még ez év folyamán kielégíttetni. Ugyanis eddig nem volt hídjuk a vasúti állomáshoz, legfeljebb az erre a célra nem használható vasúti hidat vehették igénybe a gyalog-közlekedésnél. A község határa a Hernád jobbpartjára is kiterjed s ez okból az őszi-termes betakarításánál s általában a környékkel való érintkezésben nagy nehézségeik voltak. A híd most már felépül, és pedig az állomási épülettel szemben, a vasúti hídtól pár száz méternyire lejjebb. A közigazgatási bejárást április 9-ikén ejtették meg. Jelen voltak *Tahy József* Sárosvármegye alispánja, *Dobiás Ede* a sárosvármegyei államépítészeti hivatal főnöke, a siroakai és az alsó-tarcai járási főszolgabírói, a kassai kulturmérnökségnek és a kassa-oderbergi vasút-részvénytársaságnak kiküldöttjei, valamint a községi és környékbeli érdekeltségűek. A hidat — mely mintegy 110 méter hosszú lesz — fából fogják építeni s az összes költségek 28,000 koronára fognak rugni. A munkálatokat ez évi május havában már megkezdik s az őszi-termet már az új hídon szállíthatják be a környékbeliek. Abos községből a hídfőhöz vezető út építésének nehézségeit a szakközégek sikeresen megoldották. Hosszú évekre visszanyúló története van ennek a hídépítésnek. Annak idején ugyanis, a mikor a kassa-poprádi vonal kiépítéséről volt szó, az abosi és környékbeli érdekeltség azt kívánta, hogy az abosi állomás ne a Hernád jobbpartján, hanem balpartján építsék fel. A vasútépítési társaság végre akként egyezett ki az érdekeltekkel, hogy gondoskodni fog alkalmas hídról, mely Abos község és a Hernádnak túlsó partján építendő állomás között a közlekedést közvetíteni fogja. Az ígéret azonban nem került jegyzőkönyvbe, úgy, hogy később, a mikor az építő társaság az abosiaknak ígért híd felépítését megtagadta, vármegyénk erélyes vezetőségének pert kellett indítania a vasútépítési társaság ellen. A hetvenes évek végén sikerült is a pert megnyerni s mintegy 10—12,000 frtnyi összeget fizettek le a vállalkozók a híd felépítésére. Vármegyénk ezt az összeget — igen helyesen — egyelőre kamatoztatta s most, a mikor a tőke már jelentékenyen felszaporodott, felépíteti a hidat. A híd-alap jelenleg mintegy 68,000 koronát tesz ki, úgy, hogy a fennmaradó 40,000 korona örök időre elegendő lesz a híd fenntartási költségeinek fedezéséhez.

* **Felhívás az amerikai magyarságnak küldendő dísz-zászló ügyében.** Az Országos Nemzeti Szövetség legutóbb a következő felhívást bocsátotta ki: „Hazánkfainak Amerikába való kiözönlése immár hasonlatos

egy rengeteg folyóhoz. E folyó hullámai — fájdalom — nemzetünk vért hőmpolygetik az idegenségbe. Arra sincsen a megretent társadalomnak ereje, hogy e folyamot rohamos tovafofolyásában megállítsa; annál kevésbé van arra, hogy egy ellenáramlatot indítson meg és kiszakadt véreinket visszatérítse a tengerentúli országokból a hazába. Az Országos Nemzeti Szövetség e szomorú körülmények közt arra vetette a szemét: nem lehetne-e módot találni arra, hogy nemzetünk kivándorolt, de lélekben tőlünk még el nem szakadt tagjait erkölcsileg vissza- és szorosabban hozzákapcsolja az anyateshez, a magyar nemzethez. E végből — Amerikában élő barátainkkal is érintkezve — egy díszes nemzeti-zászló alapítását határozta el Szövetségünk az amerikai magyarok számára, a kik velünk együtt e szent színekben, e dicsőséges lobogóban minden magyarok összetartozásának jelvényét kezükben, érzetét a zászló árnyékában, szívökben őrizték. E zászló mint intézmény fog Amerikában fundáltatni és ünnepi alkalmakon magyar községek, egyesületek, intézmények között évente kézzel-kézre vándorolni, hogy hirdesse nekik a hazát, a haza szeretetét, az otthon valók emlékét, a magyar hűséget, hazát és honszerelmet. Az Országos Nemzeti Szövetség e zászló létesítéseért a magyar közönséghez fordul, s kéri mindazokat a hazafiakat, a kik érzik, hogy a nemzet vére ömlik ki tápláló ereiből mindenik magyarral, a ki hazáját elhagyja, — vegyenek részt adományukkal a zászló alapításában. Minden adományt hálával fogad az Országos Nemzeti Szövetség s hirlapilag nyugtáz; Szövetségünk tagjait pedig különösen felkéri e nemes ügy felkarolására, hogy magyar harmas színűnk gyönyörű harmóniája hova-hamarabb diadallal lobogjon amerikai testvéreink táborában. Az adományokat e címmel kérjük hozzánk juttatni: «Az Országos Nemzeti Szövetségnek (a zászló-alapra), Budapest, VII., Kerepesi-út 72.» Az Országos Nemzeti Szövetség igazgatóságának határozatából és nevében a zászló-bizottság: *Balás Árpád* s. k., *Buday Barna* s. k., *Bujanovics Sándor* s. k., *Kerekyártó Elek* dr. s. k., *Mailath József* gróf s. k., *de Pottere Bruno* s. k., *Rakosi Jenő* s. k., *Zsényi József* s. k. »

Selyem-blouse

2 forint 35 krajczár

és magasabb áron — 4 méter — valamint «Henneberg-selyem» fekete, fehér és más színekben 60 krajczártól 14 frt 65 krig méterje. — Mindenkinél bérmentve és vámentesen házhoz szállítva. Minták postafordultával. Svájcba kettős levélportól.

Henneberg G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari-szállító) Zúrich.

* **Tolvaj varróleány.** Klein Jánosné helybeli ruhavarrónő többször vette észre, hogy üzletéből kisebb kelme-darabok eltűntek, s miután egyik varróleánya pár nap óta elmaradt, feljelentést tett a rendőrkapitányságnál; midőn a leánynál váratlanul a házkutatást megtartották, egy kötényt és három drb perkaikelmét találtak. A leánynak anyja azt állította, hogy a perkaik ő egy itteni kereskedőnél vette; de mivel az ellenkező bizonyult be, a leány később bevallotta, hogy az elrejtve talált tárgyakat apránként lopta. A panaszt már át is küldték az ügyészségnek.

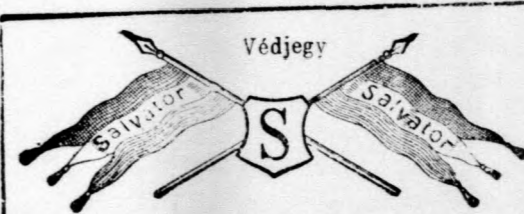
* **Miként gondoskodjunk leányaink jövőjéről?** A mai kényelmes, fényűző, fenhéjazó és ideges korban, melyben a pénz minden s pénz nélkül a mindenség is semmi; melyben hozomány nélkül a leányok férjhezmenetele kétséges s csaknem lehetetlen; a szülőknek legnagyobb gondot a leánygyermeknek jövője okoz. Legújabbban a közoktatási kormány igen sokat tett az oktatás terén, hogy a nőket a kenyérkeresetre minél alkalmasabbá tegye, még az egyetemi kiképzést is megadta nekik, úgy, hogy ma már sokféle úton-módon boldogulhatnak leányaink. De éppen ezért beállott a szükség annak is, hogy a szülők tájékoztatást kapjanak, vajjon melyek is azok a pályák, a melyek leányainknak leginkább nyújtanak módot a megélhetésre? Ilyen tájékoztatást adtak ki a szülők számára *Pod Péter* és *Szekely István* «Női életpályák» című könyvükkel. Negyvennégy olyan életpálya van e könyvben felsorolva, a melyre a leányok bátran léphetnek, a melyen szorgalommal s kitartással jövőjüket biztosíthatják. A «Női életpályák» megrendelhetők a Franklin-Társulat könyvkiadóhivatalában Budapesten (IV., Egyetem-utca 4. sz.). Ára keménykötésben 1 kor. 60 fillér.

* **Ötvenéves jubileum.** A jubileumok korszakában nem hagyható figyelmen kívül egy nevezetes mozzanat, a mely Magyarország mai gazdasági fejlettségének újszólván fordulópontját képezi; ez pedig: a legelső gőzcséplőgépnek 50 évvel ezelőtől történt meghonosítása Magyarországon. 1852 évben szállította ugyanis *Clayton & Shuttleworth* lincolni világhírű gépgyár a legelső gőzcséplőgépet ide Magyarországra, mely gőz-gép még ma is megvan s 1900 évben dolgozott utoljára. Ezen új cséplési rendszer terelte az itteni gazdálkodási viszonyokat azon új, üdvös irányba, a melyen az mai fejlettségének modern színvonalára emelkedett. Mielőtt ezen gép be lett vezetve Magyarországon, a learott gabona betakarítása itt sok nehézségbe ütközött, sőt némely évben az még a következő termésig is elhúzódott. A termésnek így hosszú ideig a szabad

ég alatti maradása, kitéve az idő viszontagságainak, a rovarok, egerek és férgek pusztításainak, azt nagy részben megdézsmálta s a termelőnek nagy károkat okozott. Mennyire megváltozott ezen gyaloró állapot a gőzcséplőgép meghonosításával kivált ma, a midőn alig létezik község vagy vidék, a hol gőzcséplőgépek nem dolgoznak, melyeknek igentekintéyes része *Clayton & Shuttleworth* gyárából került ki, a mely cég, a kezdet nehézségeinek leküzdése után, általános és feltétlen bizalomban részesült Magyarországon s ezt magának mai napig is megőrizte. Karöltve a gőzcséplőgépekkel terjesztette itt *Clayton & Shuttleworth* az egyéb gazdasági gépeket és eszközöket is, s elsőrangú, mintaszerű gyártmányai a feltétlen bizalom Magyarországon is szilárd alapokra fektették. 1858 évben a *Clayton & Shuttleworth* cég Budapesten egy állandó telepet létesített, itt fekvőseket szerzett és egy nagyobbabású javítóműhelyt rendezett be, a mely egyike a magyarországi nyerstermények s anyagok rendszeres fogyasztóinak. A bécsi gyár nyers vas- és faanyagainak jelentékeny részét szinte Magyarországon szerzi be, mely egyértelmű azzal, hogy nemcsak szolid, elismert gyártmányait bocsátja a gazdaközönség rendelkezésére, hanem kölcsönösen Magyarország fa- és vastermékeinek fogyasztója.

Felelős szerkesztő: **Dr. Mikler Károly.** Kiadótulajdonos: **Kösch Árpád.**

Nyilttér.

**Vesebajoknál,
a hólyag bántalmainál
és köszvénynél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,
a Lithion-forrás**

Salvator

Kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

**Húgyhajtó hatása.
Vasmentes. Keillemes ízű.
Könnyen emészthető.**

Első rangu gyógyvíz és diatetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és veseizgatási** tünetmenyekben vagy **húgy-savas vesehomok** és **vesekövel** képződésében szenvednek.

Kapható asví-vízkereskedésekben és gyógyszerárakban.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

Wilhelm Ferencz úrnak,

gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító, Neunkirchen, Bécs mellett (Alsó-Ausztria).

Minden reklámnál, dicsegetnél magaszosabb hatása van az Ön soha eléggé nem dicserhető anti-arthritikus és anti-rheumatikus vértisztító-tejájának.

Sok éven át szenvedtem oly erős csúszban (rheumában), hogy a legborzasztóbb kínok közt heteket kellett ágyban töltenem, álomra és étvágyra nem is gondolhattam és minden erőszakos szerek, u. m. tinkturák, miksturák, kenőcsök, furdók sóval és szappannal, átmenetileg ugyan enyhítették a fájdalmat, de a legközelebbi időváltozásnál a régi baj ismét jelentkezett fokozott mértékben úgyannya, hogy erőm szemlétomást fogyott.

Ekkor előlvtam a *Berliner Tageblatt*-ban az Ön tejájának ajánlását, mire rögtön 3 csomagot rendeltem és ennek használata után enyhültek fájdalmaim. Másfél év óta említett időközökben folytattam 5 küldeményvel a gyógykezelést s hála annak, annyira javult állapotom, hogy teljesen egészségesnek és visszanyert étvágyam folytán erősnék, életvidornak érzem magam s ez ősszel s tél kezdetén, dacára a szélnek és zivatarnak, a szabadban foglalatokodva tartózkodhattam a nélkül, hogy régi fájdalmam csak tőlőrol is sejténém. És ezt, igen tiszteit Uram, csakis Önnek köszönhetem.

Bárcsak minden szenvedő minél előbb teljes bizalommal az Ön csodás tejájt használná, hogy gyógyulást és friss életkedvet nyerhessen és hogy Önnek, úgy, mint én is, örökre halás lehessen.

Hálás nagyrabcsülséssel maradok
1899. karácson estjén, — mely tisztelettel

MENZEL FRIGYES,

mű-, valdászati- és szépítő-festő, Fiedler Ad. Gottlob posztógyárának utódja. Opatowek, Kalisch mellett (Orosz-Lengyelország).

Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

HOMLOKZATFESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstr. 120
saját házában.
Aranyérmekkel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézőségek, vasutak, ipari-, bányai- és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, úgyszintén gyári és ingatlan-tulajdonosok szállítója. E viharmentes homlokzatsfestékek, melyek mészből főzödések, száraz állapotban, poralakban és 46 különböző minőségben külön-külön 16 krtól fölfelé szállítanak és a mi a festék színtisztségét és tartósságát illeti, azonos az ola, festékekkel.

200 korona jutalék utánzások kimutatásáért.

Mintakártya, úgyszintén utasítás kívánatra ingyen és bérmentve!

1159-1902. tkvi sz.

Hirdetmény.

Ostropatak község telekkönyve az úrbéri erdő elkülönítése következtében az 1869 évi 2579. számú szabályrendelettel képest, részlegesen átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. törvények a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. törvényekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével és a hiányzó telekkönyvi térkép pótlásával kapcsolatban fogatosítottatik.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1902. évi június hó 10-ikén fog kezdődni.

Ennélfogva felhívjuk:

1. az összes érdeklettek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, akik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kifizetett határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi XXIX. t.-cz. 15-18. és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyv-tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az úton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvántartásba bejegyezve, úgyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.
Eperjesen, 1902. évi márczius hó 22-ikén.

Urbán Gyula,
kir. törvényszéki bíró
mint kirendelt telekkönyvi egyes-bíró

Csak
Globus
tisztító-
kivonattal
tisztítsunk

A anyéremmel kitüntetve:
Világkiállítás, Páris, 1900.
és arany-érem, Bécs, 1902.
Mindenütt kapható.
Dobozok 10, 16 és 30 fillérrért.

Amerika

Menetjegyek a francia vonal által. Jó és gyors közlekedés, kitűnő ellátás — beleértve bor és likörök. Bővebb felvilágosítást ingyen és bérmentve ad

Josef Fischer
Wien, IV., Allee-gasse 69.

Delice

Minden hirdetés felesleges,
a dohányzó egyszer veszi
és többé mást nem szíhat

legjobb, valódi francia
szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Zahler Mór nál Eperjesen.

Tavaszi és nyári idény
1902.

Valódi brünni szövetek.

Egy vég 3 10 méter hosszú, egy úri öltönyt (kabát, nadrág, mellény) ad, ára csak	frt 2 75, 3 70, 4 80 jó frt 6— és 6 90 jobb frt 7 75 finom frt 8 65 finomabb frt 10— legfinomabb	valódi gyapjúból.
--	--	-------------------

Egy vég fekete szalon öltönyt frt 10—, úgyszintén felöltőszövet és turista-loden stb., szétküld gyári áron a pontos és szolidnak ésmert szövetgyári raktár:

Siegel-Imhof, Brünnben.

Minták ingyen és bérmentve. Mintáit szállítás biztosítva.

A privat-vevők előnyeiket tetemesek az által, hogy a szöveteket fenti cégétől a gyárból rendelhetik.

Köhögést megszüntet

a jének bizonyult és finom ízű

KAISER-féle

MELLICZUKORKA,

Legbiztosabb sikerről tanúskodik ** 2740 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány.

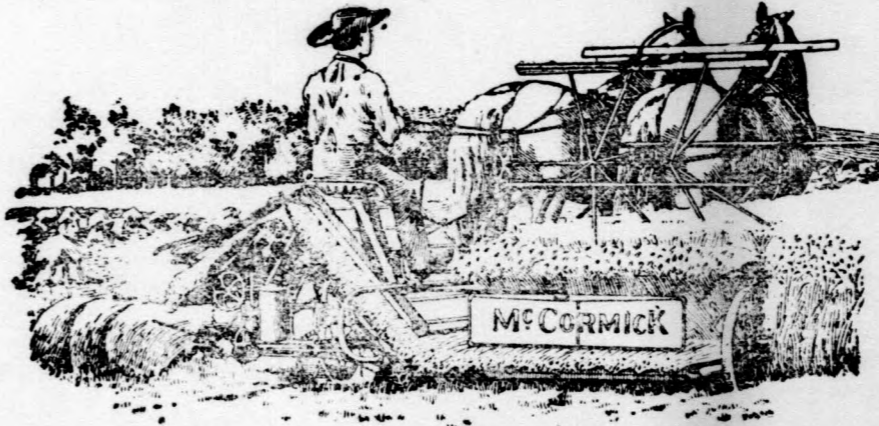
Egyedül álló bizonyíték, hogy biztos siker érhető el köhögéskor, rekedtségnél, hurutnál és elnyálkásodásnál.

Egy csomag 20 és 40 fillér. — Kapható:

WIELAND ÉS SCHROEPFER
cukrászdájában EPERJESÉN.

McCormick Harvesting Machine-Company.
(Chicagói aratógép-gyár.)

Grand Prix.

Páris, 1900-ban.

Kéveköttő aratógép,
Fűkaszalógép,
Készörükészülék

„Daisy“ marokkrakó aratógép,
Szénagyűjtő-gereblye, és
Kéveköttő-fonal

gyártmányai.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olcsó tartalékreszek óriási raktára. — Tessék mintakönyvet kérni!

WILLIAM J. STILLMAN
igazgató.

Évi termelés: 362,000 gép.

BUDAPEST
VI. kerület - Váci-utca 30. szám.

Keil-lakk (Glaser)

legkitűnőbb mázólszer puha padló számára. — Egy nagy palack ára 2 korona 70 fillér.
Egy kis palack ára 1 kor. 36 fillér.

Szagtalan
padló-viasz „Gloria“

Arany-fénymáz

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára.

képekerek stb. bearanyozására. 1 kis palack ára 40 fillér.

Fehér „Glaser“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. újonnan befestésére. 1 doboz ára 90 fillér.

Mindenkor kaphatók:

Gallotsik J. Vilmos cégnél Eperjesen.